

N:o 110.

Af herr **P. Andreasson** och **E. Nilsson** i Kattleberg, om
ändrad lydelse af 52 § 2 mom. i bankoreglementet.

Under flera föregående riksdagar hafva inkommit motioner om utsträckning af tiden, under hvilken de af riksbanken utlemnade afbetalningslån skola inbetalas, utan att kunna vinna Riksdagens bifall, men enligt vår öfvertygelse är denna utsträckning såväl för låntagaren som riksbanken fördelaktig synnerligast som det hvarje år inrättas afdelningskontor inom någon stad i något län och dessa afdelningskontor äro afsedda såväl för handel och industri som för jordbruket.

Vi drista påstå, att dessa afbetalningslån inrättats med särskildt hänsyn till den mindre jordbrukaren samt att förlusten på denna lånerörelse varit jmförelsevis mindre än på annan riksbankens verksamhet.

Är nu detta en sanning, så förstå vi ej tillfullo detta ihärdiga motstånd till den vid hvarje riksdag uttalade önskan att få tiden lämpligare afpassad för den, som dessa län närmast beröra. Vi anse, att afbetalningslån kunde lemnas på både 2 $\frac{1}{2}$ år samt på 5 år.

Det hvilande grundlagsförslaget att göra riksbanken till ensam sedelutgifvande bank bör ej motverka utan snarare tala för vår åsigt, ty en och annan enskild banks mindre afdelningskontor i en och annan småstad torde komma att indragas, hvadan det blir så mycket önskligare, att riksbanken kan gå den mindre jordbrukarens billiga önskan till mötes.

På grund af hvad vi sålunda anfört, få vi vördsamt föreslå,

att mom. 2 § 52 af bankoreglementet erhåller följande lydelse:

Lånen återbetalas medelst erläggande hvar sjettemånad efter utlåningsdagen af minst en femtedel eller en tiondedel utaf lånebeloppet jemte upplupen ränta, vid äfventyr, om sådant försummas, att hela obetalda delen af lånet varder till betalning förfallen.

Stockholm den 28 januari 1897.

Pehr Andreasson.

Elof Nilsson.
